

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Som allerede udtalt af det ærede Medlem, der har stillet Ændringsforslaget (Andreasen), er der ikke eet af Finansudvalgets 15 Medlemmer, der har villet gøre Indstilling om det her foreliggende Andragende, og det er derfor ret haabløst for den ærede Forslagsstiller at tro paa, at han ved sit udmærkede Ordførerskab skal kunne overbevise Tinget om Nødvendigheden af at opretholde denne Route med Statsbidrag. Paa den fraværende Indenrigsministers Vegne skal jeg udtale, at da Routen ikke har Spor af postal Interesse, finder han, at der ikke er nogen Anledning til at lade Staten betale 1,200 Kr. aarlig som hidtil for den Dagvognskørsel, der foregaar 3 Gange ugentlig paa den paagældende Egn. Jeg skal derfor, i Tilslutning til den ærede Ordførers Motivering, fraraade det høje Ting at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Andreasen: Jeg beklager, at saavel den ærede Ordfører som den højtærede fungerende Indenrigsminister ikke have kunnet tiltræde mit Ændringsforslag. Dog glæder det mig, at den ærede Ordfører erkendte, at den Henvendelse, der er sket til det ærede Finansudvalg, var Udtryk for, at der virkelig er en stærk Stemning i den paagældende Egn for at bevare den vedkommende Route, og jeg skal i den Anledning yderligere oplyse, at hvis man i Tide havde været klar over, at det virkelig var Postvæsenets Hensigt at inddrage denne Postroute, kunde man have skaffet langt flere Underskrifter, end der nu er. Man henvendte sig til mig og spurgte, hvad man skulde gøre, og jeg anbefalede da den Vej at gaa til Finansudvalget, efter at Generalpostdirektoratet havde afvist Sagen. Indsamlingen af Underskrifter maatte foregaa meget hurtigt for at faa Sagen forelagt for Finansudvalget inden 1. Januar. Antallet af Beboere, som vilde tiltræde Henvendelsen, var blevet langt større, hvis der havde været den fornødne Tid til at indsamle Underskrifter.

Jeg hører nu, at den højtærede fungerende Indenrigsminister gør opmærksom paa, at Postvæsenet anser denne Route for at være helt uden postal Betydning. Skulde vi ind paa at undersøge, hvilke af Postvæsenet opretholdt Router der er af virkelig Betydning for Postvæsenet, er der vist andre, man maatte inddrage, end netop denne. Jeg tror, at der Landet rundt er adskillige Router, man med maa-ske endnu større Grund burde inddrage

end just denne. Jeg kender adskillige saadanne, men jeg skal ikke nævne dem, fordi jeg ikke vil give Postvæsenet Anvisning paa at gaa videre ad denne Vej. Det bør man ikke gøre, navnlig ikke paa en Tid, hvor vi af de officielle Indberetninger fra Postvæsenet se, at dets Indtægter ere stærkt stigende, at Postvæsenet stadig tjener flere og flere Penge. Ogsaa af den Grund forekommer det mig, at man ikke skulde vise et slikt Kniberi overfor en Befolkning — det drejer sig dog om 5 Sogne —, som jeg mener har et berettiget Krav paa, at de hidtilværende Forhold opretholdes uændrede, indtil den af Rigsdagen vedtagne Jernbane til sin Tid er anlagt, hvilket selvfølgelig vil medføre en Omlægning af Postgangen. Routen er ikke uden postal Betydning af den simple Grund, at den har medført Post hidtil, og Jernbanevæsenet nede i Sydsjælland paa den heromhandlede Egn ikke er undergaaet mindste Forandring siden den Tid. Det forekommer mig dog i alt Fald rimeligt, at der paa en eller anden Maade ydes disse Mennesker nogen Erstatning for det, man her berøver dem, men ikke den fjer-neste Erstatning yder man dem.

Jeg erkender overfor den højtærede fungerende Indenrigsminister, at det er ikke nogen let Sag at staa her i Tinget og ved sin Tale fremkalde Stemning for dette Forslag, naar hele Finansudvalget har stillet sig afvisende, og jeg kan paa den anden Side ogsaa godt se, at det at lade Sagen gaa til Afstemning her i Dag vel nok vil have til Følge, at det store Flertal, som ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Spørgsmaalet, vil føle sig forpligtet til at følge Finansudvalget. Under Hensyn hertil skal jeg forbeholde mig, hvis ingen yderligere begærer Ordet om Sagen, at tage mit Ændringsforslag tilbage, idet jeg haaber, at denne Sag, inden Finanslovforslaget forlader dette Ting, kan blive Genstand for Overvejelse og ny Forhandling, der forhaabentlig, da vi paa Finanslovforslaget i Aar beskæftige os i ret høj Grad med postale Forhold baade i København og andetsteds, vil ende med, at den Bevilling, man her har taget ud, igen kommer ind paa Finansloven. Det er efter min Opfattelse kun et ringe Beløb, det drejer sig om, og, som jeg Gang paa Gang har sagt, er det Krav, der er fremsat af de paagældende Sogne, i enhver Henseende berettiget, til Trods for, hvad der maatte kunne siges fra det højtærede Generaldirektorats Side.